

¹ Αδελφοί, παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,² μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,³ σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.⁴ Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν.⁵ εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα.⁶ εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.⁷ Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, σας παρακαλώ ἐγὼ που εἶμαι φυλακισμένος για τον Κύριο, να ζεῖτε με τρόπο ἀντάξιο ἐκεῖνου που σας κάλεσε στη νέα ζωή. Να ζεῖτε με ταπεινωση, πραότητα και υπομονή· να ἀνέχεστε με ἀγάπη ο ἓνας τον ἄλλο και να προσπαθεῖτε να διατηρεῖτε, με την εἰρήνη που σας συνδέει μεταξύ σας, την ἐνότητα που δίνει το Πνεῦμα του Θεοῦ. Ἐνα σῶμα ἀποτελεῖτε ὅλοι κι ἓνα πνεῦμα σας ἐνώνει, ὅπως και μία εἶναι ἡ ἐλπίδα σας για την οποία σας κάλεσε ο Θεός. Ἐνας Κύριος ὑπάρχει, μία πίστη, ἓνα βάπτισμα. Ἐνας Θεός και Πατέρας ὄλων, που κυριαρχεῖ σ' ὅλους, ἐνεργεῖ μέσα ἀπ' ὅλους και κατοικεῖ σε ὅλους σας. Στον καθένα μας, ὅμως ἔχει δοθεῖ κάποιο ἰδιαίτερο χάρισμα, σύμφωνα με το μέτρο που δωρίζει ο Χριστός.

«...Θα σε ἐλεήσει ο Θεός. Μόνο να προσεύχεσαι ἀπλά και συνέχεια, ζητώντας ταπεινά το ἔλεος Του για τον εαυτό σου και για ὅλους τους ἀνθρώπους. Όταν ζητάμε το ἔλεος του Θεοῦ και ἀγωνιζόμαστε χωρὶς ἀγχος, ταπεινά, με φιλότιμο, ο Θεός θα δώσει και σ' ἐμᾶς και στους ἄλλους ὅτι χρειάζεται...»

Ἅγιος Παΐσιος ὁ Ἀγιορείτης

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΤΗΛΩΣΜΑ

Κυριακή Θ' Λουκᾶ (Ἡ παραβολὴ τοῦ ἄφρονος πλουσίου)

Ἅγιοι Φιλήμων ὁ Ἀπόστολος, Ἀρχιεπίσκοπος, Ονήσιμος και Ἀσφία

«Φυσικόν μας εἶναι ν' ἀγαπώμεν τους ἀδελφούς μας· διότι εἴμεθα μίας φύσεως, ἔχομεν ἓνα βάπτισμα, μίαν πίστιν, τα ἄχραντα Μυστήρια μεταλαμβάνομεν, ἓνα παράδεισον ἐλπίζομεν ν' ἀπολαύσωμεν. Καλότυχος ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ ἀξιόθηκε και ἔλαβεν εἰς την καρδίαν του αὐτάς τας δύο ἀγάπας, εἰς τον Θεόν και τους ἀδελφούς του. Διότι ὁποῖος ἔχει τον Θεόν εἰς την καρδίαν, του, ἔχει πάντα τα ἀγαθά, και ἀμαρτίαν δεν ὑποφέρει να κάμει και ὅστις δεν ἔχει τον Θεόν εἰς την καρδίαν, ἔχει τον διάβολον, και κάμνει πάντα τα κακά και ὅλας τας ἀμαρτίας. Χιλίας χιλιάδας καλὰ να κάμνωμεν, ἀδελφοί μου, νηστείας, προσευχάς, ἐλεημοσύνας, και το αἷμα μας να χύσωμεν δια τον Χριστόν μας, και δεν ἔχομεν αὐτάς τας δύο ἀγάπας, ἀλλά ἔχομεν το μῖσος και την ἐχθραν εἰς τους ἀδελφούς μας, ὅλα ἐκεῖνα τα καλὰ ὁποῦ ἐκάμαμεν εἶναι του διαβόλου και εἰς την κόλασιν πηγαίνομεν.

Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός

¹⁶ Εἶπε ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· ¹⁷ καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; ¹⁸ καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, ¹⁹ καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. ²⁰ εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας τίνι ἔσται; ²¹ οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει, ὁ ἔχων ὠτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

«...Ἡ τεμπελιά είναι πολύ κακό πράγμα. Ἡ νωθρότητα είναι ἀρρώστια, είναι ἀμαρτία. Ὁ Θεός δεν μας θέλει νωθρούς...»

«...Να μὴ δίνουμε στον διάβολο δικαιώματα. Δηλαδή ἐγὼ δεν ἀφήνω οὔτε μία σκέψη μνησικακίας μέσα μου, οὔτε μια σκέψη ἐγωισμοῦ, μὴ βρει παράθυρο ὁ σατανάς. Το παράθυρο εἶναι τὸ δικαίωμα. Ὅταν ἀπομακρύνεσαι ἀπ' τὸν Θεό, κινδυνεύεις, γιατί σε βρίσκει «σκέτον» ὁ σατανάς καὶ κυριαρχεῖ ἐπάνω σου. Ἀκούστε κι ἐμένανε, που ἔχω λίγη πείρα σ' αὐτά...»

Ἅγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴ τὴν παραβολήν: «Κάποιου πλούσιου ἀνθρώπου τα χωράφια ἔδωσαν ἀφθονὴ σοδειά. Τότε ἐκεῖνος σκεφτόταν καὶ ἔλεγε: “τι να κάνω; Δεν ἔχω μέρος να συγκεντρώσω τα γεννήματα μου! Ἀλλά να τι θα κάνω”, εἶπε. “Θα γκρεμίσω τις ἀποθήκες μου καὶ θα χτίσω μεγαλύτερες για να συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλη τὴ σοδειά μου καὶ τ' ἀγαθὰ μου. Μετά θα πῶ στον εαυτό μου: τώρα ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, που ἀρκοῦν για χρόνια πολλά, ξεκουράσου, τρώγε, πίνε, διασκέδαζε”. Τότε του εἶπε ὁ Θεός: “ἀνόητε. Αὐτὴ τὴ νύχτα θα παραδώσεις τὴ ζωὴ σου. Αὐτά, λοιπόν, που ετοίμασες σε ποιὸν θα ἀνήκουν;” Αὐτά, λοιπόν, παθαίνει ὅποιος μαζεύει πρόσκαιρους θησαυρούς καὶ δεν πλουτίζει τον εαυτό του με ὅτι θέλει ὁ Θεός». Ἀφοῦ τα εἶπε ὅλα αὐτά, πρόσθεσε με ἐμφαση: «Ὅποιος ἔχει αὐτιά για ν' ἀκούει ἀς τα ἀκούει».

«... Πόση χαρά εἶναι για μας ὅτι ὁ Κύριος ὄχι μόνο συγχωρεῖ τα ἀμαρτήματά μας, ἀλλά καὶ δίνει στὴν ψυχὴ τὴν γνώση Του, ἀρκεῖ μόνο να ταπεινωθεῖ. Κι ὁ τελευταῖος φτωχὸς μπορεῖ να ταπεινωθεῖ καὶ να γνωρίσει τὸν Θεὸ με τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Δεν χρειάζονται οὔτε χρήματα, οὔτε τίτλοι για να γνωρίσει κανεὶς τὸν Θεό, ἀλλά μονάχα ἡ ταπείνωση. Ὁ Κύριος δίνεται δωρεάν, μόνο χάρη στο ἔλεος Του. Πριν δεν τὸ ἤξερα, ἀλλὰ τώρα βλέπω καθημερινὰ κάθε ὥρα, κάθε λεπτό ολοφάνερα τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός χαρίζει εἰρήνην ἀκόμη καὶ τὴν ὥρα τοῦ ὕπνου καὶ χωρὶς τὸν Θεὸ δεν ὑπάρχει εἰρήνη στὴν ψυχὴ....»

Ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης